A 10. régió 2026. évi csendes napján a *hallgatásról* gondolkodtunk:

Mikor és hogyan kell okosan hallgatni, ill. mikor nem szabad csöndben maradni.

Az alábbiakban néhány gondolatébresztőt olvashattok.

7 alkalom, amikor jobb *hallgatni*

1. **HALLGASS,** *amikor a dolog nem tartozik rád, és nem a te iigyed.* PÉLDABESZÉDÉK 26:17
2. **HALLGASS,** *amikor a harag hevében vagy.* PÉLDABESZEDEK 14:17; 15:1
3. **HALLGASS,** *amikor kîsértést érzel hazudni vagy megtéveszteni.* PÉLDABESZÉDÉK 4:24
4. **HALLGASS,** *amikor nincsenek meg minden tények.* PÉLDABESZÉDEK 18:13
5. **HALLGASS,** *amikor itt az ideje meghallgatni és tanulni.* PÉLDABESZÉDEK 13:1; MÁTÉ 11:15
6. **HALLGASS,** *amikor kritikus vagy ítélkező érzéseid támadnak.* JAKAB 3:9-10
7. **HALLGASS,** *amikor szellemi harcban vagy.* EFÉZUS 6:11–13

Hallgass, amikor a dolog nem tartozik rád, és nem a te ügyed (Péld 26,17)

(F. Zsuzsa)

Nincs értelme a felesleges beszédnek, a mindenbe beleszólásnak, a kéretlen tanácsnak.

Ugyanakkor az ember alapvető tulajdonsága a gondolkodás, a gondolatok kifejezése pedig a beszéd, tehát a beszéd fontos.

Hallgatni kell, amikor nem a te ügyed, nem a te dolgod.

Ki dönti el, hogy mi az én ügyem, az én dolgom?

Ha ezzel az indokkal mindent lerázok magamról, közönyössé, közömbössé, elutasítóvá válok.

Jézus arra hívott, hogy szóban és cselekedetben képviseljük az ő ügyét. Az igazságot akkor is el kell mondani, ha nem hallgatják szívesen. Fel kell szólalni a gyengék és elesettek érdekében. Nem bújhatunk el a hallgatás kényelmes magányába.

A felesleges locsogás, a dolgok csűrése, csavarása, bántó, ártó megjegyzések helyett valóban jobb hallgatni.

Meg kell találni az egyensúlyt, mikor van ideje a beszédnek, és mikor a hallgatásnak.

A leghatékonyabb hallgatás a másik ember meghallgatása.

Hallgass, amikor a harag hevében vagy! (Péld 14,17;15,1)

(Sz. Ági)

"A hirtelen haragú bolondságot követ el, és az alattomos embert gyűlölik."
"A szelíd felelet csillapítja a haragot, a sértő szó felkorbácsolja az indulatot."

Mi a harag, mit fejez ki, hogyan oldhatjuk fel?

A harag egy teljesen természetes érzelmi reakció, amely akkor jelentkezik, ha valamilyen akadály vagy frusztráció gátolja céljaink elérését, v. amikor igazságtalanságot tapasztalunk. Ha átlépik a határainkat, megsértettek vagy megzavartak minket, csalódtunk valamiben, valakiben.

A harag evolúciós szempontból létfontosságú szerepet játszott a túlélésben. Őseink számára olyan mechanizmus volt, amely segítette őket a fenyegetések felismerésében és a megfelelő válaszreakciók kialakításában. Ez az érzelem felkészítette a testet az "üss vagy fuss" reakcióra, növelve a veszélyes helyzetek túlélésének esélyét.

A mai társadalomban a harag gyakran nem közvetlen fizikai fenyegetésre adott válasz, hanem komplex szociális interakciók és pszichológiai stressz helyzetek eredménye, egy nagyon erős, kifelé irányuló energia, melynek kifejezése azonban nem szünteti meg a frusztrációt, nem oldja fel a bennünk keletkezett feszültséget, és a problémát tovább súlyosbítja.
Próbáljunk a haragra úgy gondolni, mint egy fontos jelzésre, ami ki nem mondott vágyainkra, szükségleteinkre akarja felhívni a figyelmet.
Meg kell értenünk, hogyan kezeljük ezt az érzelmet úgy, hogy az ne vezessen destruktív viselkedéshez, hanem a fejlődésünket szolgálja.

A kiindulásként vett írás azt mondja: - Hallgass..., de ez még nem elég!
Ez után még van teendő!
A hallgatás arra ösztönöz, hogy átgondoljuk a problémát, a harag okát, ezáltal elősegítjük az érzelmek-érzések enyhülését.
Ezután jön a "kezelés"!
Az első, amit a harag kezelése során megtehetünk, a harag megfékezése. Amikor dühösek vagyunk, elborítanak az indulatok, automatikusan reagálunk, nem mérlegeljük tetteink következményét. De nem kell elfojtani, vagy megtagadni. Álljunk meg, figyelmünket irányítsuk a harag mögött megbújó érzéseinkre, vágyainkra, szükségleteinkre, vizsgáljuk meg, miért haragszunk! Mi a baj?

Adjunk időt magunknak, és nézzünk távolabbról a haragunkra!
Hallgassunk, nézzünk magunkba!

Ezután - az erőszakmentes, szelíd és együttműködő kommunikáció segítség lehet abban, hogy ráébresszen, valójában mire van szükségem, mit tartok értéknek. Fontos, hogy az érzéseink megnevezésére legyenek szavaink, ezáltal tudatosítjuk azokat, így könnyebb lesz elfogadni vagy elengedni!

Ahhoz, hogy megkapjam, amit szeretnék - a szükségletem kielégüljön - fontos, hogy kérni tudjam, ki tudjam fejezni olyan formában, hogy a másik szabadon, önszántából megadhassa azt.

A szelíd, erőszakmentes kommunikációval képesek leszünk átalakítani a haragot életet adó energiává, mely által jól működő, éltető kapcsolatokat hozhatunk létre! (Pl. Lázár Ervin: Szegény Dzsoni és Árnika meséjében Östör király haragjai!)

HALGASS, Amikor kísértést érzel hazudni, vagy megtéveszteni (Példabeszédek 4,24)

(Öcsi)

A Példabeszédek negyedik fejezetének tanítása a bölcsesség megszerzéséről és annak megtartási formájáról szól.
„*Szerezz bölcsességet, szerezz eszességet, ne felejtkezzél el, se el ne hajolj az én számnak beszédétől*.” (Péld 4,5)

Más fordításban a címben szereplő gondolat így szerepel:
„*Vesd el tőled a száj hamisságát és az ajkak álnokságát távoztasd el magadtól*.”(Péld 4,24)

A következő fontos mondanivalója van ennek a fejezetnek:
„*Ne térj jobbra, se balra, fordítsd el a te lábadat a gonosztól*.” (Péld 4,27)

Ez a fejezet azonban nem marad általánosságban. A szívet követi valamennyi testrészünk: a fül (20) , a szem (21 és 25), a száj (24), a láb (26, 27), a kéz (27). A bölcsesség nemcsak a belső rendezettség, hanem a legapróbb részletekben is megnyilvánuló gyakorlati magatartás.

HALGASS – kivétel, ebben az esetben nem azt jelenti, hogy ne beszélj. Hallgatni = meghallani.

„*Halljátok meg, fiaim, atyátok erkölcsi tanítását és figyelmezzetek az értelemnek megtartására*.” (Péld 4,1)

Ha hallgattál volna, bölcs maradtál volna! Ha bölcs maradsz, hallgatsz!

Ennek a megtartása épp úgy saját érdeke mindenkinek, kötelező, ha el akarja érni a bölcsességet. Az élet feltétele: hallgatni, meghallgatni, de meg is tartani. Támaszkodjon hozzá a szíved értelmi-akarati központja.

„*Tehát tanított engem és mondta nekem, tartsa meg az én beszédemet a te elméd, hogy megtartva az én parancsaimat, élj*.” (Péld 4,4)

„Hallgass, amikor kísértést érzel hazudni, vagy megtéveszteni” (Péld 4,24)

(B.Marika)

Gyerekkoromban nagyon gyakran mondták nekünk, hogy aki hazudik, az lop is, aki lop, az minden más bűnre is képes.
Elgondolkodtam rajta, mennyi ennek a népi bölcsességnek az igazságtartalma, pontosabban, van-e egyáltalán igazság benne.

A következőkre jutottam.

Először is meg kell vizsgálni, hogy a hazugságnak milyen etikai vonzata van. Úgy gondolom, lehet pozitív és negatív vonzata is, aszerint, hogyan viszonyul a szeretetparancshoz.
Amennyiben kifejezetten ártó hatású, gyűlöletből fakadó, akkor érvényes rá a népi bölcsesség, hiszen a szeretetlenség kis dolgokkal kezdődik és nagyokkal végződik.
Ha azonban egy hazugság vagy megtévesztés abból a célból hangzik el, hogy a másikon segítsek, akkor szerintem nem ítélhető el, és nem hozza maga után a többi bűnt.

Van a hazugságnak egy harmadik, semleges válfaja is, ilyen egy történet kiszínezése, tágabb értelemben akár egy tisztán képzelet szülte történet, regény, színdarab.

A másik kérdés ezzel kapcsolatban, hogy kinek tud az ember hazudni.
Elsősorban saját magának, ami a jellem fejlődése szempontjából kifejezetten káros.
Ugyanígy káros, ha önszeretetből a környezetének, családjának, barátainak, munkatársainak, végső esetben akár az Istennek is hazudik.

Itt azért érdemes gondolni arra is, hogy szavak nélkül ugyan, de milyen képet mutatok magamról, mennyire egyezik az meg belső valómmal?

Hallgass, amikor nincsenek meg minden tények (Péld 18,13)

(K. Melinda)

Aki arra felel, amit meg sem hallgatott, azt bolondnak tartják, és megpirongatják. Aki előbb felel, semmint hogy mást meghallgat, elárulja, hogy botor és szidásra érdemes. Hallgass, ha nincsenek meg mind a tények. A nyelvnek hatalmában van élet és halál. (Péld 18,21)

Nem hallgatod végig a másikat, mert már azon jár az eszed, hogy te mit fogsz mondani, milyen óriási bölcsességet akarsz elsütni.

Gőg – az én gondolatom fontosabb, mint a másiké. Letorkolom, megalázom. Talán ennek van köze az alázathoz is. Régi fontos ige: Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosaknak kegyelmet ad. Péld 3,34 és 1Péter 5,5 (… nem is ellenáll, hanem szembeszáll).

Mária szívében forgatta a szavakat. Az emberek nagy többsége nem tanácsra vágyik, hanem meghallgatásra.

Aki mohón befalja az ételeket, az az embereket is „elnyeli”. (A. Grün)

Alázat – humilitas, humus – föld – elfogadni saját törékenységünket. Jelen lenni aktív figyelemmel a beszélgetésben – Szentlélek ajándéka

A közöny globalizációja zajlik. (Ferenc pápa) Törődjünk egymással!

Két fül – egy száj. Számolj tízig!

Jól értesültségem fitogtatása. Félinformációk – félreértések. Nehezen ismerjük el, ha valamihez nem értünk, mert azt hisszük, hogy az szégyen, hogy akkor lelepleztek minket stb.

Pedig sokkal többet ér még egy tudós szájából is a két szó: ‘Nem tudom’ (miért is kellene neki mindenhez érteni?!), mint egy hosszas, a hallgatóságot talán elkábító, de választ nem, csak mellébeszélést tartalmazó előadás! Sajnos ma az a jellemző, hogy mindenhez értünk, semmiről sem valljuk be, hogy nem kompetenciánk. Felfújt nagyzolásban élünk. Mindenki ért a focihoz, politikához. (Vera néni – paksi erőmű). Megbízhatatlanná válok a másik számára, ha félinformációkat biztosként adok elő. (Anyából gyököt kell vonni.)

Szókratész – három szita – igaz-e, fontos-e, segíti-e a másikat? Pilátus kérdése ma is időszerű? Mi is az igazság? Hol van a tiszta, isteni bizonyosság. Látjuk, hogy mindkét félnek igaza van és egyiknek sem. (Imatalálkozón lévő gyerek – anyuka várta a segítést).

Én vagyok az Út, Igazság – Élet.

Ezért kellene nagyon halló fülünknek lenni, hogy ráérezzünk, hogy ne csak a durva tényeket, hanem a mögötte való rezdüléseket is megérezzük. A tények is tudnak hazudni.

Kétféle mérce: pl. nem tartják be az ígéretüket velem szemben (megsértődés, a másik leírása stb.), én nem tartom be (érthető, nem úgy alakult, majd máskor stb.).

Csend – eke, amely felszántja a lelkünket, hogy meghalljuk-érezzük Isten igéjét, indításait. (Futó Karcsi bácsi)

Csendesedjetek el és tudjátok meg, hogy Én vagyok az Isten. (46. zsoltár 11. vers) Mária csendességéből fakad fel a Magnificat.

A hallgatás lehet megalkuvás is.

Ha fontos egy ügy és nincsenek meg mind a tények, akkor járjunk utána! Gyakran van, hogy érezzük, hogy valami nincs rendben velünk, családunkban, barátainknál. De esetleg kínos utánamenni, belekeveredni, ezért inkább beleszunyókálunk a helyzetbe.

Evezz a MÉLYRE, és így vesd ki a hálódat! Ne maradj az élet FELSZÍNÉN! Pedig felelősek vagyunk egymásért! Menyegzői kép – az életünk egy ünnepi zarándoklat a nagy Találkozás felé.

Hallgass, amikor itt az ideje meghallgatni és tanulni (Péld 13,1 Mt 11,15)

(R. Gábor)

Hall

Az ember fülével hangrezgéseket fog fel, szóbeli közlésből információkat tud meg. Pl. híreket hall, ez lehet akár Jézus örömhíre is.

A hall ige származékai: hallgat, hallgató, hallgatás, hallatlan, hallatszik.

Hallgat: beszédre, előadásra, zenére odafigyel, szót fogad.

Hallgat egy Tekintély szavára, intelmére, pl. óva intelek, hogy…, azaz védelmezően, pozitívan hat ez az intelem.

Hallgatni, meghallgatni, ráhallgatni egy viszony, személyek egymással való kapcsolata. A kezdeményező, a megszólaló, a közlő egyfelől és a hallgató, a megszólított, a felszólított a válaszoló másfelől. (Baráti viszony, üzlettársi viszony, oksági viszony, de lehet ellenséges viszony is.)

Viszonoz: ugyanazt adja vissza, amit kapott. A hívő, aki tudja, hogy Istentől milyen sok jót kapott, az a másik ember felé ebből az alapállásból képes válaszolni, viszonyulni.

Szó volt arról, hogy a hallgató információkat kap. Aki pedig informál, tájékoztat, az egyben formál is. De lehet félreinformálás, megtévesztés is.

Ezért kell óvatosan bánni, azzal, amit hallunk. A pozitív intelemnek van egy negatív párja is, az incselkedés. Ebben a szóban ott rejlik a csel, a megtévesztés céljára kiötlött ravasz fogás. Ez a csal magas hangrendű párja. Hamis megtévesztő látszatot kelt, csábít, s egyben ellenlábasként vádol is. Az édenkerti jelenetben az első asszony engedett az ördög incselkedésének, a bűnre csábító gonosz szellemnek, és ez aztán tovább gyűrűzött. Az ördög eredeti alakja lehetett az ürdüng is, vagyis az üresség, ez adja a kísértés lehetőségét. Baj az, ha az ember enged a kiüresedés hatásának, ami tévelygéshez, utat tévesztéshez, a vétekhez, a bűnre vezet. Ezt az ürességet, tanácstalanságot imával lehet betölteni, megoldani.

Itt kap szerepet az abszolút Tekintély, az Úr. Aki csak a javunkat akarja, Aki mindig velünk van, Akire figyelnünk, hallgatnunk kell. Aki tanít.

Elv: egy ügyű kérdésre Egy Ügyű választ kell adni.

A lényeg:

együgyűből

Egy Ügyűbe

szétszórtságból

Szent Egységbe.

Hallgass, amikor itt az ideje meghallgatni és tanulni (Péld 13,1, Mt 11,15)

(T. Anikó)

A bölcs fiú elfogadta apja tanácsát, de az öntelt ostoba nem hallgatott a figyelmeztetésre. (Péld 13,1)

Akinek füle van, hallja meg! (Mt 11,15)

Milyen a jó apai tanács, milyen a jó tanítás?

Életet fakaszt. Bátorságot önt, hogy merjünk cselekedni, kockázatot vállalni, hogy saját kezünkbe vegyük az életünket. Érezteti bizalmát, hogy saját tapasztaltokra tehessünk szert, hogy merjünk, döntéseket hozni, ne féljünk a hibázástól. Teret ad a kreativitásnak.

Vigyáz arra a képre amit másik ember, Istennel együttműködve megalkot magáról.

Mikor tudom befogadni a tanítást?

Azt tudom igazán meghallgatni, akire minőségi időt szánok, azaz figyelek, kíváncsi vagyok rá, aki érezi, hogy fontos nekem, komolyan veszem. A jó hallgató értékeli, amit hall, és ezt ki is mutatja. Nem biztos, hogy ez részéről szótlanságot jelent. Sokkal inkább azt, hogy úgy reagál, ami a beszélő mondanivalóját viszi tovább, végig az ő problémája, élménye, mondanivalója van a középpontban. Elősegíti, hogy kibeszélje magát.

Hogyan készülhetek?

1. Gondoljak rá, hogy a hallgatással új információkat szerezhetek, új álláspontot ismerhetek meg.
2. Gondoljam át, milyen füllel szoktam hallgatni másokat:
   A puszta tényeket hallom meg, arra figyelek mit árul el a beszélő magáról, azt hallom ki, hogy a beszélő mit gondol rólam, milyen a viszonyunk, azt keresem mit várnak el tőlem.

Minden üzenet négy rétege - avagy a "***4 fül modell***"

Fül típusa	Mit hall meg?	Hogyan reagál egy vizsgán / meghallgatáson?
1. TÉNY-FÜL	Kizárólag a puszta tényeket, adatokat, információkat.	Arra figyel, hogy mi a kérdés, mi hangzott el pontosan, mi a konkrét és objektív tartalom.
2. ÉN-FÜL (Önmegnyilvánulás)	Azt figyeli, hogy a beszélő mit árul el saját magáról.	„Feszült a tanár”, „siet”, „biztosan fáradt” – nem magát hibáztatja, hanem a másik állapotát elemzi.
3. KAPCSOLATI FÜL	Azt hallja ki, hogy a beszélő mit gondol róla, milyen a viszonyuk.	**Itt történik a legtöbb félreértés:** Minden kritikát vagy kérdést személyes támadásnak vesz („Nem szeret engem”, „Pikkel rám”).
4. MEGBÍZÁSI / FELHÍVÁSI FÜL	Azt keresi, hogy mit kell azonnal tennie, mit várnak el tőle.	Azonnal a megoldásra törekszik: „Mit kell most tennem, hogy javítsak?”, „Mit várnak el tőlem?”

4 fül modell

Friedemann Schulz von Thun (1944-ben született) német pszichológus, kommunikációkutató és egyetemi tanár leginkább arról ismert, hogy közérthető modelleket dolgozott ki az emberi kommunikáció megértésére és fejlesztésére.

Példa: „Nyitva van az ablak.”

Tárgyi fül: Egyszerű megállapítás, hogy az ablak nyitva van.

Hogyan szól ez rólam: a megszólaló így akarja közölni, hogy fázik.

Kapcsolati fül: A mondat közlője tulajdonképpen arra utal, hogy „Miért nem figyelsz?”

Felszólító fül: „Csukd be!”

Lehetséges értelmezések a fogadó szemszögéből:

Tárgyi fül: Egyszerű megállapítás, hogy az ablak nyitva van.

Hogyan szól ez róla: "Azt akarja mondani, hogy fázik."

Kapcsolati fül: "Azt gondolja, hogy én hagytam nyitva az ablakot."

Felszólítás cselekvésre: "Biztos azért mondta, hogy csukjam be."

Ajánlott nem érzelmi alapon reagálni, hanem önreflexívnek lenni:

Kérdezzem meg magamtól: „Melyik fülemmel hallottam ezt?”

Végül meg kell hallgatnom lelkem, Isten szavát is, majd döntenem: Hogyan tovább?

Hallgass, amikor kritikus vagy ítélkező érzéseid támadnak (Jakab 3,9-10)

(B.Évi)

„Azzal áldjuk az Istent és az Atyát, és azzal átkozzuk az embereket, akiket Isten saját képére teremtett. Egyazon szájból ered az áldás és az átok. Testvéreim, ennek nem kellene így lennie."

Jakab apostol úgy véli, hogy a nyelvet az ember nem szelídítheti meg. Én azonban úgy gondolom, hogy Isten segítségével, önfegyelemmel, odafigyeléssel sokat tehetünk ez ügyben. Már a zsoltáros is (141,3) arról ír, hogy *„állíts, Uram őrséget szám elé, és védelmet ajkam kapujához*".

Amikor tudjuk, hogy nehéz beszélgetés vár ránk, feszült lehet a légkör, kérhetjük az Atyát, hogy vigyázzon a beszédünkre. Adjon türelmet a hallgatásra.

A pszichológia szerint a kritikus és ítélkező emberre leginkább a belső elégedetlenség, az empátia hiánya és a merev gondolkodás jellemző. Az ilyen ember ritkán él a dicsérettel. Hajlamos a felszínes információk alapján, a lényeg ismerete nélkül kritizálni és ítélkezni. Olyan helyzetben is elmondja negatív véleményét, mikor senki nem kérdezi. Nehezen fogadja el a másik emberben a hibákat, illetve a középutat. Amikor őt és viselkedését minősítik, azt súlyos támadásnak éli meg.
Azonnal megsértődik és védekezik. Környezetét megpróbálja saját elképzeléséhez igazítani.

Elég kritikus vagyok, talán nem ítélkező. Az évek múlásával ez halványodik, de nem szűnik meg teljesen. Merem remélni, hogy nemcsak az évek múlása, hanem az önfegyelem is hozzájárul a kritikusság csökkenéséhez. A kritikusságon kívül még konfliktuskerülő is vagyok. Ezért sokszor könnyű hallgatni. Azonban a belső feszültségen kívül állandó probléma a megalkuvás kérdése. Állandó dilemma: hallgatni vagy véleményt mondani és kritizálni. Kritizálni viszonylag könnyű, a problémára megoldást találni már nekem nehéz.

A 141. zsoltár, amelyet Dávidnak tulajdonítanak jóval Kr. e. keletkezett. Már Dávid király és az akkori emberek is küszködtek azzal a problémával, amelyre Jakab apostol is felhívja figyelmünket, hogy a száj jót és rosszat is mondhat a másikról. Az ítélkezéseink nem viszik előbbre az embert. Ellenségességet szülhet. Hogy lehet az, hogy egyszer áldjuk az Istent és ugyanazzal a szájjal, pedig ítélkezünk arról az emberről aki ugyan úgy Isten teremtménye, mint mi.

A végére egy zsidó bölcsesség: Isten két fület és egy szájat adott az embernek, hogy többet hallgasson, s kevesebbet beszéljen.

Hallgass, amikor szellemi harcban vagy (Ef 6,11-13)

(D.Zoli)

Gyermekkorunkban úgy nőttünk fel, hogy a szellemi lények csak a mesék és a népi hiedelmek világában élnek. Így a szellemek, démonok, ördögök, angyalok és még az Isten is.

Ez a tudat biztonságtudatot is adott, hiszen nincs mitől félnem. Az információáramlásnak hála – vagy nem hála –, mára a világ sokkal veszélyesebb helynek látszik. Egyre nyilvánvalóbbá, érzékelhetőbbé vált a gonoszság és a Gonosz térnyerése. Ezt érezhette meg az Egyház is, amikor szükségét látta háromszorosára emelni az ördögűző papok számát, indokolva ezt a démoni tevékenységek erősödésével.

A Sátán két trükkje:

a) elhiteti, hogy nincs, így szabadon garázdálkodhat,

b) eltúlozza a hatalmát, így kétségbe ejt. Ez az egyetlen győztes taktikája. A kétségbeesés rés a Sátán elleni pajzson.

Tudatosítanunk kell, hogy a világnak egyetlen gazdája van, az Isten, aki jó, és mindent jónak teremtett. Nincs két úr, Sátán és Isten, a Sátán is teremtmény. Mivel a Sátán akaratunkra közvetlenül nem fejthet ki hatást, két fő területen támad:

1. Értelmünket összezavarja rengeteg fölösleges, terhelő ismeret féligazságok mindent megmagyarázások stb.
2. Képzeletünket megragadva fejti ki a legnagyobb hatást akaratunka. Ezért nem mindegy, hogy min járatjuk az eszünket!

A Sátán szóba akar állni velünk. Tudja jól, hogy ezzel már rés nyílt az ajtón. Ő sokkal okosabb nálunk, és sokkal többet tud. Már Ádám-Éva is rajtavesztett a Sátánnal való beszélgetésen.

Nem véletlen, hogy Jézus elnémítja a Sátánt, akkor is, amikor igazat hirdet. Pl. Jézus Péter anyósánál „te vagy az Isten fia” – mondja a Sátán. A Gezárai megszállott esetében is kihasználta a Sátán, hogy Jézus beszélt vele. Így a sertésekbe menve megakadályozta a további tanítását a vidéken. Tehát nem tárgyalhatunk a Sátánnal, és nem egyezkedhetünk vele. A Sátánnak csak parancsolni lehet Jézus nevében. De ez nem varázsszó, hanem az Istennel való bensőséges kapcsolatból kell erednie. Meg kell erősödni az Úrban és az Ő erejében. A gonosz napon való megállásunk erejét az adja, hogy mindent megtettünk. Akkor nem járunk úgy, mint Szkévának 7 fia, akiknek a Sátán azt mondta: „Jézust ismerem, Pálról is tudok, de ti kik vagytok?” – és ruhátlanul, sebesülten kellett menekülniük.

A Gonosz támadásakor, a vele való harc közbeni némaság csak a Sátán felé kell, hogy irányuljon, és nem az Isten felé!

A Gonosz támadására való felkészülés pillérei:

- Igazságod érjen körbe rajtad, ne legyen rajta rés.
- Tetteid igazodjanak hitedhez.
- Légy készen minden időben az evangélium hirdetésére.
- Ismerd meg hitedet, a megismert hitedhez légy hűséges.
- Bízz Istenben, ismerd meg szándékát és tanítását.
- Soha ne feledd, hogy örök életre vagyunk teremtve, és hogy Isten haza vár.
- Virrasszatok és imádkozzatok egymásért.